

Frank Aaen (EL):

For en måned siden kom det frem, at man i Pentagon i USA havde den opfattelse af dansk politik i Irak, at Danmark ville blive i Irak akkurat så lang tid, som USA ville blive der, altså at vi havde deponeret vores beslutning om den sag i USA.

For 14 dage siden sagde George Bush, at der nu er brug for en ny strategi, og lige efter kom ekkoet fra statsministeren: Vi har brug for en ny strategi.

Men når vi så har spurgt om, hvad den gik ud på, har vi ikke fået noget svar. Vi får i dag at vide, at der er kontakter. Jeg ved ikke rigtig, hvad de kontakter går ud på, men vi kan i hvert fald høre, at de ikke har en karakter og et omfang, så statsministeren mener, at der er så vigtige ting på dagsordenen, at man skal informere Det Udenrigspolitiske Nævn. Og så er der nok ikke ret meget, der tales om.

Det lyder lidt, som om statsministeren afventer en telefonsamtale eller måske mere bare en envejsmeddelelse fra USA om, at sådan bliver den nye strategi, og så vil statsministeren rette ind. Er det ikke lidt sørgeligt, at Danmark på den måde bare skal trække i hælene på en taberpræsident som George Bush?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Nu fik vi så også klart dokumenteret, hvad der har været ærindet med hr. Frank Aaens spørgsmål i dag, hvilke var de samme, som vi fik for 1 uge siden.

Dansk politik fastlægges i det danske Folketing, og nu kan jeg forstå efter den debat, vi har haft i dag, at Enhedslistens nye linje er, at den skal styres af, hvad der sker i USA.

Men vores linje er uændret. Vi beslutter her i det danske Folketing, hvad vores udenrigs- og sikkerhedspolitik skal være. Målene er uændret. Vi ønsker et stabilt demokrati i Irak, og vi synes, at det rigtige er at gøre arbejdet færdigt, så længe den irakiske regering beder os om det, fordi den synes, det er nødvendigt at få hjælp udefra. Så længe den irakiske regering beder om det, så længe FN bakker det op, og så længe vi selv synes, vi kan gøre en fornuftig indsats, synes jeg også, det er rigtigt, at vi bliver. Men målet er, at vi skal ud, når irakerne selv kan overtage ansvaret.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 566

7) Til videnskabsministeren af:

Rasmus Prehn (S):

»Vil ministeren oplyse, hvilken politik regeringen har i spørgsmålet om brugerbetaling på universiteterne, herunder om regeringen ønsker, som undervisningsministeren har tilkendegivet på et møde i OECD, at arbejde i retning af brugerbetaling på landets universiteter, eller om det er statsministerens afvisning af undervisningsministerens tilkendegivelse i spørgsmålet, der er gældende for regeringens politik på området?«

Rasmus Prehn (S):

Landets undervisningsminister, hr. Bertel Haarder, har været til et spændende møde i OECD i Athen her i juni, og på det møde deltog undervisningsministeren i »Forum on the Future of Higher Education«, hvor jeg kan forstå, at undervisningsministeren har givet udtryk for, at det for ham og den danske regering er et mål, at der skal være brugerbetaling på universiteterne.

Ud over betalingsuddannelser på danske universiteter giver undervisningsministeren også udtryk for, at han ønsker en adskillelse af forskning og uddannelse, hvor forskerne ikke underviser, og hvor underviserne ikke forsker. Det er simpelt hen det scenario, undervisningsministeren lægger an til vi skal fremme i Danmark.

Det er vi naturligvis fra socialdemokratisk side meget rystede over. Vi er så også glade for, at statsministeren efterfølgende mere eller mindre har irttesat undervisningsministeren og sagt, at det ikke er regeringens politik. Men man bliver jo lidt usikker.

Først har man en undervisningsminister, der på et meget officielt møde i OECD giver udtryk for, at det er målet. Dernæst har man en statsminister, der siger det modsatte.

Derfor vil vi gerne have den minister, der er ansvarlig for området, nemlig videnskabsministeren, til at give et svar på, hvad regeringens officielle politik er. Ønsker regeringen at indføre brugerbetaling på universiteterne?

Videnskabsministeren (Helge Sander):

Denne sag har jo været oppe tidligere, og den udspringer, som det ganske rigtigt er beskrevet, af undervisningsministerens deltagelse i en OECD-konference, hvor mulige modeller for fremtidens videregående uddannelser blev drøftet uformelt.